

منهای فوتبال

ممنوعیت فرمائی در لیگ بلژیک به خاطر حجاب

یاسمن فرمائی فوتبالیست ایرانی تیم شارلوا بلژیک است که در یکی از دیدارهای مرحله پلی آف لیگ فوتبال زنان این کشور با مخالفت داور مسابقه اجازه حضور در زمین را پیدا نکرد. داور این دیدار به دلیل حجاب فرمائی با حضور او در ترکیب شارلوا مخالفت کرد. فرمائی پیش از این بارها در ترکیب تیم خود به میدان رفته بود و مشکلی در زمینه بازی با حجاب نداشت. حال اینکه در این دیدار داور چطور اجازه بازی به او نداده، جای سوال دارد. فرمائی در این باره گفت: «داوران شرایط من را می دانستند. در مسابقات گذشته قبل از بازی با آنها صحبت می کردم و اجازه بازی می دادند. اینجا پوشش تا حدی مورد قبول است چون لباس های ما رنگ های خاصی دارد و می گویند باید هر رنگ باشد از طرفی رنگ هایی که می گویند پندامی شود.»

وی افزود: «فقط من در بلژیک با این شرایط بازی می کنم که داور گفت نمی توانی با این پوشش بازی کنی و باید بدون «لگ» به میدان بروی. همیشه قبل از بازی در اتاق داوران توضیح می دادم و قبول می کردند، اما این داور به دلایلی که خودش داشت اجازه نداد. قبل از این در ۹۸ مسابقه داوانی بودند که اجازه بازی نمی دادند، اما با آنها صحبت می کردم و می گفتند اشکالی ندارد. چون یک نفر بودم قبول می کردند.»

اوت بسامی در تاشکند

آزبازی

همین چند ماه قبل بود که با راسا در فاصله یک قدمی با فتح اولین جام در دوران رونالد کومان، روبه روی بیلباو شکست خورد. در آن شب نفرینی برای کاتالان ها، آسیر ویالیر به سراغ کلارینت معروفش رفت و لذت برد را برای ستاره های بیلباو چندبرابر کرد. حالا آمایی و اناری ها کاری کردند که

چهره به چهره

جای تو اینجا نیست رفیق...

این عکس را ترک کن!

آزباز هنورد

شجاع خلیل زاده، حتما علاقه زیادی داشت که هواداران پرسپولیس تصویر لحظه حضورش در عکس تیمی قرمزها را بکشند. اما احساسی در فضای مجازی منتشر کنند اما پرسپولیس ها اصلا از این لحظه خاص استقبال نکردند و به لحظه ای از مسابقه پرداختند که شجاع در آن در اوج استیصال دیده می شود. پرسپولیس بدون این مدافع هم، راهش را پیدا کرده و در آسیاد رخشان ظاهر شده اما شجاع بدون پرسپولیس، فعلا باید با برچسب «بازنده» به ادامه رقابت های این فصل از لیگ قهرمانان بپردازد. جای او هم بدون شک، در عکس تیمی سرخ ها نیست. بازیکنی که یک بار قرار داشت با باشگاه ادر حساس ترین شرایط ممکن فسخ کرده، ممکن است فردا این عکس راهم پاره کند!

شاید مهم ترین پیام بازگشت فوق العاده پرسپولیس ها روبه روی الریان، مستقیما به قلب دفاعی تیم حریف مخایره شده است. اینکه پرسپولیس با جدایی هیچ بازیکنی از هم نمی پاشد و صلابتش را از دست نمی دهد. شجاع در حالی باشگاه را ترک کرد که عملا مهم ترین عنصر

اتفاق روز

وداع با ستاره های که «نادر» بود

فوتبال به رنگ مشکی!

نمی دانیم اسمش را چه چیزی بگذاریم. نمی دانیم چطور با این ماجراها برخورد کنیم. نمی دانیم که باید از «قربانی» بودن بنویسیم یا از بی تدبیری و اختلافات داخلی بعضی ها حرف بزنیم. هر چه هست، فوتبال هر روز رنجورتر می شود. این بار نوبت یک مربی بوده که در نبرد نابرابر با ویروس کرونا شکست بخورد. نادر دست نشان. مردی که در دوران بازی نساجی چی ها به معنای واقعی کلمه شفته اش بودند. یک ستاره وفادار با پیراهن شماره هفت که هرگز حاضر نشد این تیم را به مقصد تیم های ثروتمندتر ترک کند. او در دوران بازی،

تن تن و معجزه های به نام قهرمانی

و سرانجام... جام!

سپری کردن یک فصل بدون جام برای باشگاهی مثل بارسلونا، شبیه یک کابوس بزرگ بود. آنها فصل گذشته هیچ جامی به دست نیاوردند اما حالا با بردن جام حذفی اسپانیا، به این طلسم پایان دادند. شاید بردن کوپا دل ری برای تیمی که در کارنامه اش سه گانه و شش گانه دارد، دستاوردهایی نباشد اما در شرایط فعلی و پس از تجربه نا کامی های متوالی، هر موفقیتی برای بارسا شبیه یک داروی اثربخش برای عبور از تلخی ها به نظر می رسد. حالا در بارسا، همه خوشحال به نظر می رسند و برای آخرین هدف باقی مانده از این فصل تلاش می کنند. برای کنار زدن آلتی ورنال و رسیدن به قهرمانی لالیگا.

سیمون روبه روی حریف مقاومت کردند اما گل زنی آنتوان گریزمان انگار همه بر نامه های این تیم را به هم ریخت. پس از آن هم با راه افتادن لئو مسی، توفانی از گل های دیگر به راه افتاد و حریف را نابود کرد. ستاره های چون وچرای این مسابقه، مسی بود که دو بار دروازه بیلباو را باز کرد و روی دو گل دیگر نیز اثر گذاشت. فرانکی دی یونگ هم با یک گل، دو پاس گل، سه پاس کلیدی و ۹۶ درصد پاس

صیحیح، مثل یک الماس در خط هافبک تیم کومان درخشید. حتی مهره هایی مثل پیکه و بوسکس که در این فصل با انتقادهای زیادی روبه رو شده اند نیز در فرم درخشانی ظاهر شدند تا جرارد امثل همیشه پس از برتری در یک فینال، تور دروازه استاد یوم میزبان را با چوبی برد و آن را به عنوان غنیمت به یادگار داشته باشد. این قهرمانی برای مسی هم معنای خاصی داشت. لئو در این نبرد نهمین

تیمی که هوادارانش گلو را برایت جاک می دهند، مثل «خانواده» است. آن وقت شاید این خانواده را به مقصد یک خانواده ثروتمندتر ترک نکنی. هیچ کس از فوتبالیست هائی نخواهد که برای «رضای خدا» فوتبال بسازی کنند. هیچ کس از آنها نمی خواهد که پول کمی دریافت کنند اما ظاهر امیزان طمع در بعضی از آنها، به میزان کنترل ناپذیری بالاست. آنقدر که حاضر می شوند بر سر موقعیت و محبوبیت شان هم قمار کنند و تا آن جاکه می توانند، پول به دست بیاورند. شجاع در قطر، حتما یک پاری خوب برای سرو کله زدن با دلارا خریده اما دیگر هیچ هواداری حاضر نیست پاری نجات پرسپولیس در یک دربی توفانی را به رفیق نیمه راهی مثل او بسپارد. به بازیکنی مثل او که می توانست بماند، جاودانگی را تجربه کند و محبوبیتی بی نظیر داشته باشد اما تصمیم گرفت خودش را به سواحل آرم قطر برساند و برای تیمی توپ بزند که با وجود هزینه های سنگین و نجومی، نسبت چندانی با جام گرفتن ندارد. تیمی که همین حالا بازی هایش در مرحله گروهی لیگ قهرمانان، در کشور قطر پخش نمی شود و صدای هیچ هواداری هم به این خاطر در نمی آید!

سال ها قبل، مایکل اوون تلاش کرد تا مثل رابی فاولر یا به قول لیور پولی ها «رابی گاد» دوباره به این باشگاه برگردد و پیراهن این تیم را بر تن کند. طرفداران قرمزهای مرسای امید خیلی زود او را پس زدند. حرف آنها، روشن و واضح به نظر می رسید. مایکل به محض دریافت اولین

بزرگ آماده بودند. دست نشان در دوران بازی، ۱۳ سال پیراهن نساجی را پوشید و تحت هیچ شرایطی حاضر به ترک این باشگاه نشد. وفاداری نادری که شاید امروز دیگر به ندرت در بین فوتبالیست ها دیده می شود. حالا در دست به همین خاطر است که ما زاندرانی هائی می توانند این خبر فاجعه بار را هضم کنند. خبری که یکی از مهم ترین چهره های تاریخ فوتبال ما زاندران را برای همیشه خاموش کرده است.

همین چند ماه پیش بود که فوتبالی ها سپاه پوش علی انصاریان و مهرداد میناوند شدند. حالا هم خبری تلخ در مورد یکی از بازیکنان قدیمی و مربیان فعال در فوتبال ایران از راه رسیده تا دوباره پیراهن سپاه را بر تن کنیم. ظاهر اقرار است در این برهه از زمان، «سپاه» رنگ فوتبال ایران باشد. فوتبالی که هر روز داغدار می شود و معلوم نیست چه زمانی از این مصیبت ها

گلش را در فینال های کوپا به ثمر رساند تا با عبور از رکورد تلموزارا، آقای گل تاریخ فینال های جام حذفی اسپانیا شود. او همچنین به صورت مشترک با چند بازیکن دیگر، رکورد دار هفت قهرمانی در این تورنمنت شده است.

لذت مضاعف این قهرمانی برای بارسلونایی ها، به دلیل مسیر بسیار دشواری شکل گرفت که آنها برای بردن این جام سپری کردند. تیم کومان در همان اولین مسابقه، به دیوار کورنیا خورد و در طول ۹۰ دقیقه با این تیم دسته پایی به تسلوی بدون گل رسید. آنها سرانجام به زحمت و در وقت های تلف شده موفق به شکست قریب شدند.

قدم بعدی آنها در مادرید و روبه روی رابوویکانو و سپری شد. این بار رابوویکانو در دقیقه ۶۳ به گل رسید و بارسا را در آستانه حذف از کوپا قرار داد اما پسران کومان با گل های دیر هنگام مسی و دی یونگ به مسابقه برگشتند و توانستند خودشان را به جمع هشت تیم برتر این تورنمنت برسانند. مسابقه بعدی، عملا در امانیک ترین نبرد این فصل بارسلونا به شمار می رفت. این بار هم آنها طعم مرگ را چشیدند و دوباره به زندگی برگشتند. بارسا در این بازی دو گل از حریف عقب افتاد و روبه روی گرانا فقط به اندازه چند دقیقه با حذف شدن

فاصله داشت اما گریزمان در دقیقه ۸۸ و آلباد در دقیقه ۹۲، دست به یک بار بزرگ زدند و بازی را به تسلوی کشیدند. بلوگران در وقت های تلف شده به گل سوم رسید اما گرانا با بازی راسمولی کرد. با این حال آلبا و دی یونگ، دوباره خودی نشان دادند تا تیم کومان در زمین حریف، یک برد تاریخی را جشن بگیرد. تا این مرحله از کوپا آنها حتی یک مسابقه را هم در خانه سپری نکرده بودند. بارسا

این قهرمانی برای مسی هم معنای خاصی داشت. لئو در این نبرد نهمین گلش را در فینال های کوپا به ثمر رساند تا با عبور از رکورد تلموزارا، آقای گل تاریخ فینال های جام حذفی اسپانیا شود. او همچنین به صورت مشترک با چند بازیکن دیگر، رکورد دار هفت قهرمانی در این تورنمنت شده است

در دیدار رفت نیمه نهایی، شکست دو بر صفر روبه روی سویا را تجربه کرد و در مسابقه برگشت تا دقیقه ۹۴ فقط توانسته بود یکی از گل هارا جبران کند اما گل جرارد پیکه و سرانجام تیر خلاص برای توتی در وقت های اضافه، ورق را به سود تیم کومان برگرداند تا این تیم در مسابقه فینال، حریف بیلباو شود. این مسیر سخت انگار، تیم را از همیشه برای رسیدن به موفقیت متحدتر کرده بود. تیمی که تقریبا در همه بازی های این جام، فاصله بسیار کمی با نامیدی مطلق داشت.

«اولین جام در یک دوران جدید». این نوشته روی پیراهن ویژه بارسلونایی ها برای جشن قهرمانی کوپا بوده است. خیلی ها این موقعیت را با روزهای بعد از فصل نا امید کننده ۲۰۰۸ مقایسه می کنند. وقتی که خوان لا پور تا با یک نقشه جدید و متفاوت، طلایی ترین سال های ممکن را برای بارسا ساخت. تجربه ای که حالا شاید دوباره با این رییس برای این باشگاه تکرار شود.

و چه کسانی همواره سرگرم زندگی خودشان بوده اند. مایکل، دیگر نتوانست با لیور پولی ها «قدم» بزند. «تنها قدم زدن». سر نوشت شجاع خلیل زاده هم شاید همین است. اینکه جیب هایش از هزاران دلار پر شده اما دیگر هیچ هواداری با میل و رغبت، آن ترانه های ما زاندرانی را برایش نمی خواند. حضور او در عکس تیمی قرمزها هم، هیچ چیز به جز یک «سوء تفاهم» بزرگ نیست. همین بازیکن احتمالا برای چند دلار بیشتر، فردا می تواند به لوگوی رقیب الریان در لیگ قطر هم بوسه بزند. او حالا زمین بازی با تیم «۶ امتیازی» پرسپولیس را در حالی ترک کرده که در عضویت الریان «یک امتیازی» قرار دارد. بله دوران درخشش در آسیا برای خلیل زاده دیگر سپری شده است. او حالا باید به ماجراهایی مثل حذف از مرحله گروهی عادت کند!

فاصله خواهد گرفت. تقریبا هیچ کشوری در تمام دنیا وجود ندارد که از بحران کرونا مصون مانده باشد اما فوتبال هیچ کشوری در دنیا هم به اندازه ایران، قربانی سرشناس و ویروس نداشته است. تلخ و تاسفبار اینکه خوب می دانیم این خبرها، آخرین خبرهای مصیبت بار در فوتبال ایران نیستند و با ادامه این روند، چهره های عزیز و شناخته شده دیگری را هم از دست خواهیم داد. اگر با رفتن مهرداد، وزن شسوخ طبعی در فوتبال ایران پایین آمد، اگر علی رفت و با خودش میلیون ها لیکندر را هم برد، کوچ ابدی نادر دست نشان هم به معنای از دست رفتن رویای «صعود» در فوتبال ایران است. او به عنوان مربی، بارها توانسته بود تیم های مختلف را احیا کند و این تیم ها را از سطوح پایین تر به لیگ برتر بیاورد. حالا اما نادر برای همیشه چهره در نقاب خاک کشیده است.